

Ben Kuras: Ubodaný britský poslanec a šílené pokračování kauzy. A pokrokové přejmenovávání obce Nelson

- CZ24 News | 22. října 2021

„Není v ní nikdo, kdo by chtěl brzdit totalitní trendy EU,“ říká o budoucí vládě spisovatel a překladatel Benjamin Kuras. Ale všímá si, že její podporovatelé rádi pomlouvají a označují opozici za fašisty. Jeden udavačský dopis už dostal jeho nakladatel. Tradičně kritizoval poměry ve Velké Británii, například co se týče zavraždění konzervativního poslance. Ale dotkl se i Švédska, Maďarska nebo Německa.

Třebaže jsme se domluvili, že budete komentovat hlavně události mezinárodní a ne domácí, české, tentokrát začneme nedávným citátem z jednoho českého jinak poměrně seriózního média: „Od Štětína na Baltu po Terst na Jadranu je dnes přes kontinent spouštěna civilizační opona. Na západ od této nové civilizační opony tak zůstávají hodnoty liberální demokracie, obrana právního státu, nezávislost médií, další integrace Evropy, usilování o zastavení, či alespoň zpomalení klimatických změn, lidská práva, boj se skrytým i otevřeným rasismem. Na východ od ní Budapešť hlasitě liberální demokracii odmítá a deklaruje jako ideál demokracii neliberální. Varšava nehodlá ctít evropské právní zásady a práva menšin. Praha označuje usilování Evropské unie o ekonomiku co nejméně závislou na uhlíku za zelené šílenství. Na východ od této opony se za jediné možné řešení problému migrace považuje co nejvyšší plot, obrana lidských práv je označována za spiknutí neziskových organizací a rasismus za něco, co se týká pouze zemí, které mívaly v minulosti zámořské kolonie.“ Jak toto tvrzení vnímáte?

Raději ani neuvádějme jméno média a autora článku, protože toto je jedna z nejostudnějších dezinformací tohoto měsíce a nemravné zneužití Churchillova slavného výroku o spuštění železné opony v roce 1948. A těžko říct, zda je to projev neprofesionální ignorance nebo záměrná lež. Připomeňme si zářijovou sondáž míry pocitu svobody, kterou provedla European Council on Foreign Relations (ECFR) ve 12 zemích EU, zjišťující, že nejsvobodněji se cítí Maďaři (88 %) a nejméně svobodní Němci (46 %). I když víme, jak se všelijaké sondáže dají manipulovat výběrem respondentů, můžeme si tuto sondáž do určité míry potvrdit třeba i jen povrchním sledováním západoevropských událostí. Tam nelze přehlédnout, že už nejméně dvě desetiletí do západoevropské demokracie prosakují proudy totalitního myšlení a totalitních praktik, maskující se atraktivními a pozornost umrtvujícími nálepkami jako „liberální demokracie“ nebo „evropské hodnoty“. A že ve jménu těchto nálepek se svobody, na nichž západní demokracie stojí, omezují ze strany jednak nadnárodních eurounijních institucí, jednak internetových informačních sítí, islámských náboženských organizací (a to nejen těch extrémistických), ale hlavně taky prostřednictvím všelijakých politicky korektních (utopicky progresivistických) a bdělých (toto je asi nejlepší překlad slova „woke“) aktivistických skupin a organizací, jejichž myslí jsou prosáklé ideou, že západní civilizace je zdrojem všeho zla na této planetě. Téměř neuplyne týden bez nějakého výrazného důkazu, že na západní straně této pomyslné „opony“ se takovýchto útoků děje mnohem víc než na východní. Při pozornějším sledování západních médií se téměř denně dozvídáme o umlčování a vylučování nějakého profesora, vymazávání příspěvků na sociálních sítích, rasismu naruby, silicím antisemitismu už na úrovni politických stran, fyzických útocích muslimských extrémistů a sociálními útoky muslimských umírněnců. Sledujeme zneužívání kdejaké menšinové preference nebo odchylky k organizovaným útokům na svobodu slova. V Německu islamizace veřejného prostoru dosahuje rozsahu, kdy se i

velkoměsto jako Kolín nad Rýnem poddává veřejně amplifikovaným islámským modlitbám všech 35 mešit. Ve Francii se už mluví o občanské (přesněji náboženské) válce, stovky municipalit jsou označovány za území vymknuté z jurisdikce francouzského státu, který už teď se cítí nucen bránit se zavíráním desítek radikálních mešit...

K těm nejnovějším příkladům posledních dvou týdnů se hned vrátíme. Myslíte ale, že takovéto zneužití Churchillova slavného výroku je v těchto týdnech náhodné, nebo nějak souvisí s tím, že zrovna proběhly volby?

Nechci se pouštět do ukvapených spekulací o nové vládě, ale nejsem jediný, kdo si všiml (jako například Václav Klaus), že v ní není nikdo, kdo by chtěl brzdit totalitní trendy EU a politicky korektní bdělost evropských progresivistů. Rozhodně však za zbystření pozornosti stojí to, že její nejaktivnější podporovatelé v kultuře a médiích, označující se za „liberály“, patří k těm nejčilejším pomlouvačům a umlčovačům méně pokrokových a méně euronadšených názorů a osob takové názory vyslovující. Viz nedávné veřejné označení Václava Klause za nácka, nebo nálepkování „fašismem“ nebo „neonacismem“ standardně demokratických politických stran jako nejen SPD (která je už na to zvyklá a vypěstovala si hroší kůži), ale i Trikolory. Nedávno jsem to zažil na vlastní kůži, když můj nakladatel dostal email od jednoho pisálka z nějakého internetového „bdělého“ plátku, co že si to dovoluje vydávat a nabízet knížky „fašisty Kurase“. Jestli tohle nejsou totalitní praktiky, nevím, co jiného by se za ně dalo označit. Nejsem sám, kdo se obává, že některé osobnosti nové vlády budou mít tendenci podobné útoky podpořit, ne-li iniciovat.

Jak si takovéto totalitní zamlčování a umlčování informací onou samonálepkovaně „liberální elitou“ vysvětlujete?

Mentálním ustrnutím, zaostáním a uzavřením v ideové bublině 90. let, kdy se toužilo – přirozeně a oprávněně – po onom návratu a přimknutí k demokratickému Západu. Tato bublina způsobila zamlžené vnímání trendů, které mnozí z nás, kdo na Západě už několik desítek let žili, vnímali jako posun od oné svobody 70. a 80. let k proměně myšlení, sílící bigotnosti a postupně i agresivitě pokrokářských s marxismem sympatizujících skupin, nejprve na univerzitách a v kultuře, pak v médiích, a nakonec i v politice, jak se to projevilo v britské straně Labouristické a americké Demokratické. A nakonec toho nezůstaly ušetřeny ani strany vnímané jako pravicové, jako britští konzervativci, američtí republikáni, německá CDU, francouzští macronovci. Celé politické spektrum Západu se tak vychýlilo doleva. Liberalismus se přechýlil do levého socialismu, konzervatismus do středového liberalismu, a co zůstalo na konzervativní pravici, dostalo nálepky „populismus“ a „extrémismus“, v horších případech „neofašismus“ či „neonacismus“.

Viz nálepkování Trumpa, který ač osobně ne zrovna nejjemnějšího chování, nevykonal politicky nic totalitního, naopak se stal obětí totalitního umlčování. V Evropě to vidíme nejvýrazněji v útocích na Orbána a jeho „neliberální demokracii“, která – kdyby si upřímní demokraté dali práci jej občas přechýlit – neznamená odklon od demokracie, nýbrž navrácení demokracie směrem ke klasickému konzervatismu. Taký si všimějme, že Orbán nechce EU opustit, nýbrž zachránit. Někdo by měl konečně vydat soubor jeho projevů posledních 5 let, aby ho pochopil. Taký si připomeňme, že byl za komunismu statečným prozápadním disidentem a zůstává jím i dnes. Že by zrovna on nás chtěl přetáhnout zpět „na východ“, je nesmysl.

Tak teď už ty politicky korektní a bdělé novinky západní Evropy posledních dvou týdnů. I v Česku se psalo o vraždě konzervativního poslance. Jaké jsou k tomu podrobnosti?

Poslanec Sir David Amess byl při setkání s občany, pořádaném v místním kostele, před očima všech

ubodán sedmnácti ranami nožem. Pachatel je muslim somálského původu, policie to označila za případ islamistického teroru a řeší, zda to byl útok „osamělého vlka“ nebo napojení na širší teroristickou síť. Notoricky známý imám Anjem Choudary, který si už odseděl pár let za propagaci terorismu, si už zateoretizoval, že motivem k vraždě byly poslancovy známé sympatie k Izraeli. Kdosi jiný si zase všiml, že poslanec byl věřící aktivní katolík, a že to mohla být motivace k jeho zavraždění. Jaké to bude mít následky na svobodu projevu, si dovedeme představit: kolik veřejných osobností – včetně politiků – asi bude mít odvahu veřejně vyslovit sympatie k Izraeli nebo se hlásit ke katolické církvi.

Tak to bychom měli ty hodnoty liberální demokracie, obranu práv a svobodu projevu po islámsku - pardon, islamisticku. Nebyl to ale jediný případ ohrožení bezpečnosti poslanců. V ohrožení byla i jedna poslankyně, a dokonce feministka. Za co?

Za tvrzení, že jen ženy mají dělohu. Odehrálo se to na konferenci Labouristické strany, kde se na tento námět vedla vážná debata končící roztržkou. Týkalo se to poslankyně a feministky Rosie Duffieldové, na niž se za toto její prohlášení a nařčení z transfobie navrhovalo disciplinární řízení. Ona si navíc troufla zapochybovat, zda je dobrý nápad zákonem povolit přítomnost v ženských šatnách, toaletách a podobných zařízeních biologickým mužům, kteří se identifikují jako ženy, aniž podstoupili transsexuální operaci. Po pohrůžkách od progresistů ve straně a „transradikálů“ raději ani ze strachu nepřišla na konferenci do Brightonu, známého jako Mekka LGBTQ+. Sám šéf strany Sir Keith Starmer tam potvrdil, že „říkat, že jen ženy mají dělohy, by se nemělo, není to správné“. Poslankyně Emily Thornberry přitakala, že „jsou i muži, kteří mají dělohy, neboť existují muži, co jsou muži a muži, co jsou transženy.“

To vážně není fór z nějaké televizní komedie?

To by snad nedokázal vymyslet ani Monty Python. Trochu tragičtější nádech nabral podobný případ na Sussex University, shodou okolností taky v Brightonu. Tam maskovaný dav uspořádal protest a hulákal hesla žádající rezignaci profesorky filosofie Kathleen Stockové za její „názory na gender“. Ona totiž – sama důsledná feministka – má tu drzost pokládat muže, kteří se stali transženy bez transsexuální operace, i nadále za biologické muže. A neměl by jim zákon dovolovat přístup do ženských toalet a šaten, atd. Vyskytlo se totiž už několik případů žen v takovémto prostředí znásilněných oněmi transženy. 600 podepsaných studentů a pedagogů žádalo, aby byla z univerzity vyloučena. Policie jí sdělila obavy o její bezpečnost a doporučila, aby se raději na univerzitě neukazovala a učila online. „Online“ se mezitím hemží urážkami a výhrůžkami a nadávkou „TERF“ znamenající „Trans-Exclusionary Radical Feminist“ čili radikální feministka vylučující transosoby“. Tato nadávka byla poprvé použita proti spisovatelce Rowlingové.

V Edinburku na univerzitě byla za podobné vyjádření šikanována profesorka Shereen Benjamin a označena za eugenistku, bílou suprematistku a bigotku. Podobných útoků na akademiky s žádostmi o „de-platforming“, doslova „odplatformování“ čili vyloučení z pedagogického povolání za nesprávné genderové názory bylo na univerzitách vzneseno v nedávných letech 80, sděluje organizace zvaná Sex Matters. Už to přimělo asi 200 významných pedagogů k veřejné výzvě v médiích, aby univerzity nevytvářely pro pedagogy a studenty nepřátelské prostředí a netrpěly aktivistické šikany, zastrašování a diskriminaci, a neohrožovaly akademickou svobodu slova.

Tak dobře, to je pokrokovost a bdělost v labouristické straně a a univerzitách. Jinde snad život běží normálně?

Úplně normálně. Rugbyový klub města Coventry vyzval rugbyisty Exeteru, aby si na utkání do Coventry nebrali své obvyklé indiánské čelenky, neboť je to „cultural appropriation“ čili něco jako výsměšné kulturní napodobování amerických původních obyvatel, čili rasismus. Rolling Stones

vypustili z repertoáru populární písničku „Brown Sugar“, kterou, ač jasně antirasistickou, si nějací bdělí pokrokovci vyložili jako rasistickou. Anglikánský biskup Nazir-Ali, který je pákistánského původu a velký kritik perzekuce křesťanů v islámských zemích, byl církví disciplinován za nesprávný postoj k islámu nekompatibilní s politikou anglikánské církve. Naštval se a přestoupil ke katolíkům, kteří ho prý ale nejprve taky nechťeli. V Londýně někdo postříkal sochu rasisty Kryštofa Kolumba.

Ve Walesu se bude přejmenovávat vesnice Nelson, pojmenovaná stejně jako rasista a imperialista admirál Nelsona, který sice porazil loďstvo Napoleonovo, ale nepodpořil hnutí za zrušení otroctví. To se děje v rámci celowelšského auditu žádajícího obecní správy, aby upozorňovaly na nekorektní názvy obcí, ulic a budov nějak souvisejících s otrokářstvím. Seznam doporučených jde do několika stovek. Dalších 93 objektů po celé Británii plánuje ze stejných důvodů přejmenovávat The National Trust, organizace pečující o historické památky.

To by snad za dva týdny jen z Británie stačilo. Je snad Británie mimořádně cáklá?

Ne, jen mnou ostřeji sledovaná. Můžu nabídnout i pár odjinud. Tak třeba v Malmö se konala konference o holocaustu, během níž archivář muzea dostal příkaz zakrýt několik židovských artefaktů, aby neprovokovaly muslimské spoluobčany k násilí, jakému jsou prý pravidelně vystavováni Židé, na nichž je to poznat. Slovník Michigan University vyhodila profesora hudebních a divadelních dějin za to, že žákům přehrál slavný film Shakespearova Othella, v němž Lawrence Olivier hrál s načerněnou tváří – prý pro studenty šokující zážitek. Děkan fakulty se za něho omluvil takto: „Činy pana profesora neladí s oddaností naší školy činům antirasistickým, diverzitě, rovnosti a inkluzi“.

Tak jsme se kvůli jednomu českému článku rozkecali na jedno téma...

Tu hlavní zprávu, že Čína vyrobila raketu, která dokáže obletět zeměkouli a trefit se přesně do cíle, a má už všeobecně vojenskou převahu, to snad i v Česku budou analyzovat nějací vojenští odborníci za nás.

Takže ještě nějaký ten závěrečný humor týdne?

Ten michiganský profesor se jmenuje Bright Sheng a byl to v mládí uprchlík z komunistické Číny.

Zdroj: parlamentnilisty